

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 18. septembar 2017. godine
Br. ref.: RK 1125/17

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI03/17

Podnosilac

Ahmet Buçaj

Ocena ustavnosti odluke AC-I.-16-0125-A0001 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (PKVS), od 20. decembra 2016. godine

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gerxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Ahmet Buçaj (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) iz sela Nabrde, opština Peć.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku AC-I.-16-0125-A0001 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće), od 20. decembra 2016. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti gore navedene odluke Žalbenog veća.
4. Podnosilac zahteva traži od Suda da mu omogući da dobije udeo od prihoda iz privatizacije DP "Grand Hotel", međutim, on se ne poziva ni na jednu ustavnu odredbu posebno.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članovima 22. 47. i 48. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 10. januara 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 27. februara 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Ivan Čukalović i Gresa Caka-Nimani.
8. Dana 2. maja 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da popuni formular zahteva, kao i da pruži sva relevantna dokumenta kao što je propisano članom 22.4 Zakona i pravilom 29 Poslovnika.
9. Dana 18. maja 2017. godine, podnosilac zahteva je podneo relevantna dokumenta kao što je propisano u članu 22.4 Zakona i pravilu 29 Poslovnika.
10. Dana 25. maja 2017. godine, kopija zahteva je dostavljena Posebnoj komori Vrhovnog suda Kosova.
11. Dana 3. jula 2017. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

12. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu Posebnoj komori protiv Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP), tražeći uključivanje u njenu konačnu listu za dobijanje 20 odsto od prihoda iz privatizacije hotela „Grand“ u Prištini. Podnosilac zahteva je naveo da je radio

u ovom DP 28 godina i da je njegov radni odnos raskinut „*prinudnim merama Srbije*“.

13. Dana 20. januara 2016. godine, Specijalizovano veće Vrhovnog suda je (u daljem tekstu: Specijalizovano veće), odlukom C-II.-13-0447 odbacio žalbu podnosioca zahteva, kao neprihvatljivu.
14. Dana 9. marta 2016. godine, podnosilac zahteva je za istu stvar uložio novu žalbu Specijalizovanom veću, registrovanu pod brojem C-II-16-0033. Podnosilac zahteva je uložio žalbu na tu odluku koja je registrovana za Žalbeno veće pod brojem AC-I-16-0011.
15. Dana 24. maja 2016. godine, Specijalizovano veće Vrhovnog suda je donelo odluku C-II.-0033-C0001, pri čemu je žalba odbijena, kao neprihvatljiva, po dva pravna osnova “*res iudicata*“ i “*lis pendens*”.
16. Obrazloženje gore navedene odluke se može sažeti na sledeći način: “*U obrazloženju ožalbenog rešenja se navodi da je rešenjem Specijalnog veća C-II.-13-0447 od 20. januara 2016. godine, žalbu žalioaca odbačena kao neprihvatljiva, te da je žalilac na to rešenje izjavio žalbu, koja je zavedena za Žalbeno veće pod br. AC-I.-16-0011. Žalilac je po istom pitanju uložio žalbu i dana 09.03.2016. godine, a predmet je dobio broj C-II.-16-0033. S obzirom na to da su spisi predmeta C-II.-13-0447 stariji od predmeta C-II.-16-0033, druga žalba se mora odbaciti kao neprihvatljiva jer se predmet smatra lis pendens. Budući da je predmet C-II-13-0447 (stariji) već rešen, žalba je odbačena kao neprihvatljiva u predmetu C-II.-16-0033, jer se smatra res iudicata*”.
17. Podnosilac zahteva je podneo “*Molbu*” protiv te odluke, koja je registrovana kao žalba sa brojem AC-I.-16-0125-A0001. U tom podnesku, podnosilac zahteva je tražio od Žalbenog veća da mu prizna pravo na 20 odsto od prihoda od prodaje DP-a, u kojem tvrdi da je radio više od 28 godina.
18. Dana 20. decembra 2016. godine, Žalbeno veće je donelo odluku AC-I.-16-0125-A0001:
 1. *Žalba žalioaca se odbija kao neosnovana.*
 2. *Potvrđuje se rešenje Specijalnog veća PKVSK C-II.-0033-C0001 od 24. maja 2016. godine.*
19. Gore navedena odluka Žalbenog veća se može sumirati na sledeći način: “*Specijalno veće je odbacilo žalbu žalioaca kao neprihvatljivu po dva pravna osnova - res iudicata i lis pendens. S ovom odlukom Specijalnog veća potpuno se slaže i Žalbeno veće, i stoga odbija podnesak (žalbu) žalioaca kao neosnovanu. Rešenjem C-II.-13-0447 od 20. januara 2016. godine, Specijalno veće je odbacilo žalbu žalioaca kao neprihvatljivu jer je ta stvar presuđena od strane Specijalizovanog veća, i u čekanju je na rešavanje po žalbi za Žalbeno veće pod šifrom AC-I.-16-0011. Specijalizovano veće je pravilno odlučilo jer su spisi predmeta C-II.-13-0447 stariji od predmeta C-II.-16-0033, koji je na*

čekanju za rešavanje pred Žalbenim većem. Iz tih razloga, Žalbeno veće odbija podnesak podnosioca kao neosnovan i potvrđuje ožalbeno rešenje kao pravilno i zakonito”.

Navodi podnosioca

20. Podnosilac zahteva ne tvrdi povredu nijedne ustavne odredbe posebno, međutim, on, *inter alia*, navodi: “Po završetku rata, 1999. godine, direktor Ugostiteljsko turističkog preduzeća Hotel Grand, Hotel Iliria, ZČ je vratio sve radnike na posao, ali mene nije primio. Ipak, ja sam tražio da me ne ostave bez ičega, tražio sam i usmeno i zvanično da mi se isplati deo od 20%, kao i da mi se isplati iznos od prodaje objekata. Međutim, moji zahtevi su odbijeni, iako sam pružao doprinos 28 godina, svim radnicima je isplaćen taj iznos, a meni nije. Bio sam prinuđen da se obratim KPA, KAP, Posebnoj komori Vrhovnog suda, a sada se obraćam Ustavnom sudu kako bih i ja ostvario svoja prava, kao i sve moje kolege”.

Ocena prihvatljivosti

21. Sud će ispitati da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti propisane u Ustavu, dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
22. U tom smislu, Sud se poziva na član 113.7 [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

23. Sud se poziva i na član 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuje:

Član 48 [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

24. Sud dalje uzima u obzir pravilo 36 (2) (a) Poslovnika, koje propisuje:

“(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

(a) da zahtev nije prima facie opravdan, ili

[...]“.

25. U ovom slučaju, Sud primećuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana da podnese zahtev, da je iscrpeo sva pravna sredstva u skladu sa članom 113.7 Ustava i da je podneo zahtev u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca kao što je propisano u članu 49. Zakona.

26. Sud takođe treba da utvrdi da li je podnosilac zahteva naveo i potkrepio tvrdnje podnete u skladu sa članom 48. Zakona.
27. Sud primećuje da je srž žalbe podnosioca zahteva da ovaj Sud treba da mu omogući: “*da ostvari deo od 20% prihoda od privatizacije Hotela Grand - sada Iliria*”.
28. Sud podseća da nije zadatak Ustavnog suda da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu navodno počinjenim od strane redovnih sudova prilikom ocene dokaza ili primene zakona (zakonitost), osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
29. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava. (Vidi: *mutatis mutandis Garcia Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ESLjP] 1999-1). Ustavni sud podseća da nije sud utvrđivanja činjenica i stoga, pravilno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja je puna nadležnost redovnih sudova. Uloga Ustavnog suda je da osigura saglasnost prava garantovana Ustavom i drugim pravnim instrumentima i ne može, dakle, da deluje kao „sud četvrtog stepena“ (vidi: slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, ESLjP, presuda od 16. septembra 1996. godine, stav 65, i: *mutatis mutandis* vidi: slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 05. aprila 2012. godine).
30. Ustavni sud podseća da nije sud utvrđivanja činjenica i stoga, pravilno i potpuno utvrđivanje činjeničnog stanja je puna nadležnost redovnih sudova. Uloga Ustavnog suda je da osigura saglasnost sa ustavnim standardima tokom sudskih postupaka pred redovnim sudovima i ne može, dakle, da deluje kao „sud četvrtog stepena“ (vidi: slučaj *Akdivar protiv Turske*, br. 21893/93, ESLjP, presuda 6 od 16. septembra 1996. godine, stav 65, i: *mutatis mutandis* vidi: slučaj KI86/11, podnosilac zahteva: *Milaim Berisha*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. aprila 2012. godine i slučaj br. KI86/16, podnosilac zahteva: “*BENI*” *Trade Company*, rešenje o neprihvatljivosti od 11. novembra 2016. godine).
31. Sud ponavlja da je njegova uloga da oceni da li su postupci pred redovnim sudovima bili pravični u celosti, uključujući i način na koji su dokazi uzeti (vidi: slučaj *Edwards protiv Ujedinjenog kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj evropske komisije o ljudskim pravima od 10. jula 1991. godine).
32. U smislu gore navedenih razmatranja, Sud primećuje da je podnosilac zahteva imao korist od akuzatornog postupka; da je bio u stanju, u različitim fazama tog postupka da izvede argumente i dokaze koje je smatrao relevantnim za svoj predmet; da je imao priliku da efektivno ospori argumente i dokaze koje je iznela suprotna strana; da su svi njegovi argumenti koji su, objektivno, bili relevantni za rešavanje slučaja uredno saslušani i ocenjeni od strane sudova; da su činjenični i pravni razlozi za osporene odluke naširoko razmotreni; i da su, prema tome, postupci uzeti u celini bili pravični. (Vidi: slučaj *Garcia Ruiz protiv Španije*, predstavka br. 30544/96, [VV], presuda od 21. januara 1999. godine, stav 29).

33. Treba imati u vidu - budući da je ovo vrlo čest izvor nesporazuma među podnosiocima zahteva – da „pravičnost“ prema članu 31. Ustava i članu 6 Konvencije nije „substancijalna“ pravičnost (taj pojam je jednim delom pravni, jednim delom etički i može ga primeniti samo sudeći sudija), već je to „procesna“ pravičnosti. U praktičnom smislu to se svodi na kontradiktorni postupak u kome se mogu čuti podnesci stranaka i u kome su stranke pred sudom ravnopravne (vidi: slučaj *Star Cate - Epilekta Gevmata i drugi protiv Gtčke*, predstavka br. 54111/07, ESLJP, odluka od 6. jula 2010. godine).
34. Činjenica da se podnosilac zahteva ne slaže da ishodom postupka ne može mu poslužiti kao pravo da pokrene argumentovanu tvrdnju o povredi prava i sloboda garantovana Ustavom i Konvencijom (vidi: slučaj br. KI125/11, *Shaban Gojnouci*, rešenje o neprihvatljivosti od 28. maja 2012. godine, stav 28).
35. U tom smislu, Sud primećuje da zahtev podnosioca da mu se omogući da dobije udeo od prihoda koji proizilazi iz privatizacije DP “Grand Hotel” nije tvrdnja koja pokreće ustavno pitanje.
36. Stoga, Sud smatra da podnosilac zahteva samo nabraja i uopšteno opisuje sadržaj ustavnih odredbi bez tačnog potkrepljivanja kako su ove odredbe povređene u njegovom slučaju u skladu sa članom 48. Zakona.
37. Dakle, zahtev nakon sveobuhvatne ocene svih tvrdnji, na ustavnim osnovama, treba da se proglasi neprihvatljiv, kao očigledno neosnovan, u skladu sa članom 113 (7) Ustava, propisano u članu 48. Zakona i dalje utvrđeno u pravilu 36 (2) (a) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36 (2) (a) Poslovnika, 3. jula 2017. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

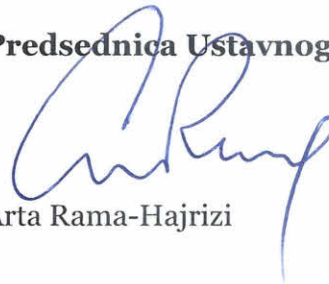
Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi